

Městský soud v Praze

Spálená 2
112 16 Praha 2

k rukám předsedy soudu

V Poděbradech dne 9. prosince 2018

Věc: Stížnost na soudce

Podnět k podání návrhu na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudce

Vážený pane předsedo

obracím se na Vás jako právní zástupce paní [redacted]
bytem [redacted]. Paní [redacted] je matkou [redacted],
nar. [redacted], oba trvale bytem
[redacted]. Plná moc je založena v níže specifikovaném soudním
spise, pro případ, že tak budete požadovat, dodám zvláštní plnou moc pro toto podání.

O výchově a výživě těchto nezletilých dětí je Obvodním soudem pro Prahu 5 vedeno řízení pod č.j. 50 P 97/2013.

Nemohu být spokojen s průběhem tohoto řízení, mám za to, že matka splnila svou povinnost tvrzení a důkazní natolik pečlivě, že je snadné si udělat obrázek o tom, který z rodičů má na srdci dobro dětí a který nikoliv. Za naprosto tristní pak považuji úlohu opatrovníka, který ačkoliv by měl chránit nezletilé, nečiní ničeho v jejich prospěch a naopak z mně neznámých důvodů kryje či bagatelizuje negativní působení otce na nezletilé děti. Tímto Vás však nechci ani nemohu zatěžovat, nepatří to do Vaší působnosti.

Co z mého pohledu do Vaší působnosti patří, je jednání soudce Vašeho soudu, pana Mgr. Lubora Veselého a soudkyně, které byly v níže uvedených případech členy senátu (v obou případech byla členkou senátu paní Mgr. Markéta Čermínová). S ohledem na okolnosti případu mi nezbylo nic jiného, že obrátit se na Vás s tímto podnětem. V jednotlivostech uvádím toto:

Ve věci č.j. 50 P 97/2013 bylo vydáno několik předběžných opatření, a to k návrhu matky. Předběžná opatření nebyla vydána zcela podle návrhů matky (která je podávala mým prostřednictvím), přesto však dle mého názoru, názoru matky, nezletilých dětí i odborných osob nesporně přinesla značnou úlevu pro obě nezletilé děti.

Jedním z těchto předběžných opatření usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 15. listopadu 2016, č.j. 50 P 97/2013-399, který soud prvního stupně nařídil ve vztahu k otci a oběma nezletilým dětem asistovaný styk.

Dalším z těchto předběžných opatření bylo usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 23. července 2018, č.j. 50 P 97/2013-985 – tímto předběžným opatřením bylo rozhodnuto o tom, že se styk otce s nezletilými dětmi neupravuje.

Obě tato předběžná opatření byla rozhodnutím Vašeho soudu a výše jmenovaných soudců změněna, a to tak, že ve vztahu k nezletilé [redacted] byly návrhy na vydání předběžných opatření zamítnuty, a tedy vydaná předběžná opatření zrušena. Obou případech to znamenalo de facto rozdělení nezletilých dětí a vystavení [redacted] ve větším rozsahu negativnímu působení otce.

Aktuálně jsem dosáhl dalšího vydání předběžného opatření vydaného Obvodním soudem pro Prahu 5, kde bylo opět – nyní však na základě nových důkazů – rozhodnuto o tom, že i ve vztahu k nezletilé [redacted] se styk otce k nezletilým dětem neupravuje. Otec proti tomuto rozhodnutí podal odvolání, o kterém opět rozhoduje výše uvedený senát a soudce – o tomto odvolání je vedeno řízení 11 Co 401/2018. A já se upřímně obávám, že pokud daní soudci opět rozhodnou jako v předchozích případech, může to [redacted] i jejich matku definitivně zlomit a zničit. Proto jsem se odhodlal napsat tuto stížnost a podnět.

Podle § 86 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, je kárným proviněním soudce zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

Jak z textu zákona vyplývá, postačí ohrožovací stav. S ohledem na okolnosti případu a jeho tristnost Vám oznamuji, že v mých očích a stejně tak v očích paní [redacted] a jejich obou dětí byla důvěra v nezávislé, nestranné a především odborné a spravedlivé rozhodování postupem výše uvedených soudců nejen ohrožena, ale naprosto zničena.

Já mám být prostým zástupcem matky, neměl bych být jediným ochranitelem nezletilých dětí – to by měly podle mého názoru dělat opatrovníci a soudy. V praxi se to ale neděje, rozhodně ne v tomto případě. Děje se přesný opak, soudci i opatrovník svým postupem a přístupem dětem přímo ubližují, a to když podporují otce v jeho naprosto tristním jednání vůči vlastním dětem a jejich matce.

Nemohu a nechci Vám vyčítat jednání otce ani opatrovníka. Chci Vás však upozornit na rozhodování výše uvedených soudců.

Pokud jde o výše prvně zmiňované rozhodnutí Vašeho soudu, rekapituluji pouze to, že ve vztahu k [redacted] jím byl zrušen asistovaný styk, ačkoliv u [redacted] bylo usnesení soudu I. stupně potvrzeno. Vaši soudci argumentovali velmi stroze takto:

„Ve vztahu k nezl. [redacted] je však situace jiná. Z předložených důkazů neplyne, že by [redacted] ve vztahu k otci byla nějak zvláště sugestibilní, že by přebírala jeho vzorce chování vůči matce apod. [redacted] je na rozdíl od svého bratra nekonfliktní, dobře vychází se svými spolužáky, neprojevují se u ní žádné známky nepřipustného chování jako u [redacted]. Skutečnost, že [redacted] obracel svou agresivitu též vůči ní, nezakládá výjimečnost situace vyžadující změnu úpravy styku zakotveného pravomocným rozsudkem formou předběžného opatření. Lze též poukázat na to, že argumentace obou rodičů se v podstatné míře soustřeďuje na [redacted] je jimi „upozaďená“.

o čemž svědčí i to, že i v průběhu dosud realizovaných asistovaných styků se marně snažila proniknout do komunikace otce a [redacted] a získat si otcovu pozornost.“

Jakkoliv se může jevit argumentace jako logická, je to logika naprostá zvrácená. V celém řízení jsme tvrdili a prokazovali naprosto negativní jednání otce ve vztahu k nezletilým dětem. Důkazů je plný spis. Je pravdou, že otec se více zaměřoval na [redacted], dělal z něj v podstatě nástroj pro uspokojení svých potřeb a dosažení svých cílů – zbraň proti matce a [redacted]. Ale to přece neznamená, že otec není nebezpečný pro [redacted] či že jeho jednání nemá na [redacted] žádný dopad. Má a značný.

Soudci ale svým postojem naprosto ublížili [redacted] – ta musela sama docházet k otci k realizaci dosti širokého styku. A snášet jeho koncentrované působení sama. A proč, čeho se dopustila? Jen toho, že byla přes svůj věk silnější, statečnější a negativní působení otce si nevybíjela na matce či okolí tak jako [redacted]? Podotýkám, že toto není kritika [redacted] neměl to vůbec snadné, a opět především kvůli v podstatě neuvěřitelnému přístupu opatrovníka a soudu. Takže za hrdinské jednání byla odměněna tím, že byla oddělena od [redacted] (ačkoliv bylo i znalkyněmi prokázáno, že je k němu citově velmi vázána) i od matky. Každý rozumný člověk přitom musí chápat, že takovéto rozdělování sourozenců je velmi negativní a může způsobit vážné a těžko napravitelné důsledky. Ublíženo ale bylo i matce – dovedete si představit, jak se cítí matka, která za daných okolností musí strpět, aby dcerka chodila k otci, ačkoliv sama nechce a prosí matku, aby tam chodit nemusela? A ublíženo bylo i [redacted] který si vše bral jako vlastní selhání.

Trvám přitom na tom, že ve spisu bylo nad poměry hodně důkazů o tom, jak se otec ve skutečnosti chová – vždy totiž existoval příkrý rozpor mezi tím, co otec píše do svých vyjádření a jak sám sebe prezentuje před úřady, a tím, jak se chová ve skutečnosti. Ačkoliv soudci nemusí mít lehkou situaci při dokazování, neboť účastníky řízení v reálu vůbec nevidí, v daném případě jsem přesvědčen, že důkazů bylo přehřel a stačil zdravý rozum k tomu, aby soud ochránil i [redacted]

Ve druhém případě je situace ještě kritičtější. Podal jsem za matku návrh na předběžné opatření spočívající v tom, aby byl otci styk s nezletilými zakázán či alespoň neupraven. Právě o neúpravě styku otce s oběma dětmi soud I. stupně rozhodl. Váš soud však toto rozhodnutí ve vztahu k [redacted] opět zrušil, tedy opět ji vystavil situaci, kdy byla oddělena od [redacted] aby byla nucena proti své vůli strpět široký styk s otcem.

Návrh na vydání předběžného opatření jsem přitom podal v situaci, kdy otec surově zbil [redacted] a opustil jej na čerpací stanici, kde se jej musela ujmout obsluha této čerpací stanice. O jednání otce je přitom pořízen kamerový záznam a existuje řada svědků tohoto incidentu. A rozhodně to nebylo jediné negativní jednání, spíše jen dosavadní vrchol útoků ze strany otce.

Jak se se vším vypořádal Váš soud, je patrné z odůvodnění zmiňovaného rozhodnutí... Soud vše shrnul tak, že ve vztahu k [redacted] matka neosvědčila potřebu takové úpravy. Přesto se spokojil s tvrzeními otce a ty měl z nějaké důvodu za osvědčené, ačkoliv otec žádné relevantní důkazy ani nenabízel, natož aby je předkládal.

Sám nevím, má-li pochybovat o nezávislosti a nestrannosti soudců Vašeho soudu. Rozhodně nemám však pro takové úvahy žádné důkazy. Ale pokud jde o odbornost a spravedlivost rozhodování, pochybuji o nich velice, ani jeden z těchto atributů v jednání Vašich soudců neshledávám.

Vážený pane předsedo, ty děti jsou skutečné děti. Jejich problémy jsou skutečnými problémy. Tyto děti mají zaručená práva, která musí být respektována!

Je ostudou opatrovníka, že po těchto právech šlape. Ale soudci by toto dělat neměli – Vaší soudci ačkoliv mají plný spis důkazů, se spokojí s konstatováním, že „z obsahu spisu vyplývá, že vztahy mezi rodiči se nadále vyhrotily, každý z rodičů obviňuje druhého z manipulace a překrucování skutečností“. Vážený pane předsedo, ačkoliv se říká, že pravda je zpravidla někde uprostřed, není tomu tak vždy. V tomto případě matka jedná jako skutečný rodič a otec svá rodičovská práva jen zneužívá – proti dětem i proti matce. Já vůbec nevidím žádný prostor – nevím, kde by ještě mohla ustoupit či jak by mohla vstřícněji jednat s otcem. Podle mého měla svatou trpělivost a udělala více, než by udělala drtivá většina rodičů v jejím postavení. Stálo jí to spoustu energie a času, je velmi náročné se tím zabývat – ale vše dělala proto, aby soudu ukázala, jak se věci mají. Ale vše přišlo prozatím vždy vniveč, vše je bagatelizováno či zcela pomíjeno.

Nepíšu Vám proto, abych uškodil daným soudcům. Rád bych to řešil lidsky a pobavil se nimi o tom, to je však zhora nemožné, vždyt' na soudce nelze být ani telefonicky přepojen, natož se s ním setkat. Jinou možnost tedy nemám.

Píšu také proto, že tak, jak jsem [redacted] navnímal, jejich stav je na samé hraně únosnosti. Vždy dostanou šanci se uklidnit, a Váš soud jí jim vezme. To je ale tak velmi zraňující, snad ještě horší, než kdyby věděli, že za nimi nikdo nestojí a nikdy se nic nezlepší. Jakmile uvidíte světlo, temnota se pak zdá hlubší a strašidelnější než když v ní žijete stále a neznáte rozdíl.

Jsem přesvědčen, že jestliže bude i do třetice rozhodnuto tak, že [redacted] bude nucena mít jiný režim než [redacted] a chodit k otci i přes svůj výslovný odpor, může to jí, [redacted] i matku zničit. A budete to odpovědnost daných soudců a Vašeho soudu. Na co čeká Váš soud? Psychicky už děti poznamenané jsou – je nezbytné, aby někdo z nich přišel o zdraví či život, abyste konečně jednali? Z mého pohledu je to velká ostuda. Z důvodu profesionality se snažím dané věci řešit s matkou, aniž bych komunikoval s dětmi. Ale obě děti se ptají, jak je to možné, že musí někam, kam nechtějí. A jak je možné, že jejich táta může dělat „to všechno“, a nikdo s tím nic neudělá. A ptají se, proč nějaký soud ruší něco, co jim pomáhá a co chtějí. Jak jsem si uvědomil, neodpovídám jim nikoliv z profesionality, ale proto, že sám neznám odpověď. Toto by prostě nemělo být možné a nemělo by k tomu docházet.

Vaší soudci se nezletilými nikdy nesetkali, nikdy neprojevíli žádný zájem o jejich situaci a skutečnou znalost věci – nejsem si jist, zda toto byla či nebyla jejich povinnost. Jsem však přesvědčen, že se bohužel ani nenamáhalí náležitě se seznámit se spisem v dané věci.

Samozřejmě nechci, abyste jakkoliv ovlivňoval stávající odvolací řízení. Věřím, že návrh jsem dostatečně odůvodnil a prvoinstanční rozhodnutí je v pořádku. Žádám Vás však, abyste se mou stížností a podnětem zabýval a naložil s nimi v souladu se zákonem. Žádám, abych byl o postupu věci informován.

pdf kopie přílohy č. 2 z podání 356471/2018

MOG

Zároveň si Vás dovoluji informovat, že v dané věci jsem se rozhodl pro zveřejnění celého případu, protože takové věci by se v dnešní době v právním státě podle mého názoru neměly stávat. A když už se stanou, mělo by se o tom vědět, aby se nemusely opakovat.

S úctou

JUDr. David Heryán, advokát